
Kronika adwokatury : Ośrodek Badawczy Adwokatury

Palestra 38/1-2(433-434), 171

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

■ Ośrodek Badawczy Adwokatury

► Prezydium NRA we wrześniu 1993 r. podjęło decyzję o przeniesieniu Muzeum Adwokatury z dotychczasowej siedziby przy ul. Lekarskiej do siedziby Naczelnej Rady Adwokackiej przy ul. Świętojskiej 16. Organizacją przeprowadzki i urządzeniem muzeum w nowej siedzibie zajął się kustosz muzeum dr Andrzej Stoga. Wymagało to adaptacji pomieszczeń NRA, w szczególności sali konferencyjnej, która miała stać się podstawowym miejscem ekspozycji. Po wykonaniu wszystkich prac eksponaty zgromadzone w muzeum zostały udostępnione już w listopadzie 1993 r., natomiast oficjalne otwarcie miało miejsce w dniu 8 stycznia 1994 r. Przybyłych na otwarcie gości, wśród których był sekretarz generalny ZPP sędzia Marek Czecharowski i sekretarz ORA w Warszawie adw. Antoni Zakrzewski, przywitani: dyrektor OBA adw. Stanisław Rymar, członek Rady Naukowej OBA adw. Henryk Pieliński i kustosz dr Andrzej Stoga. W trakcie spotkania z inicjatywy sędziego Marka Czecharowskiego wyłoniła się koncepcja współpracy Muzeum Adwokatury z Muzeum Prawniczym w Katowicach, gdzie również znajdują się eksponaty związane z historią adwokatury. Następnie kustosz muzeum opowiedział o ciekawszych eksponatach, zwracając m.in. uwagę na Księgę Pamiątkową z początku XX wieku. Przeglądając Księgę adw. Jerzy Biejał dodawał niezwykle ciekawe komentarze i anegdoty związane z poszczególnymi sławnymi adwokatami okresu międzywojennego, z których kilku znał osobiście. Skromną uroczystość zakończył toast, przy którym wszyscy życzyli sobie wzajemnie wytrwałości i uporu w popieraniu działalności związanej z nieprzemijającymi wartościami polskiej kultury.

► 11 stycznia 1994 r. Sąd Polubowny rozpoznał pierwszą sprawę skierowaną na drogę mediacji.

Posiedzeniu mediacyjnemu przewodniczył arbiter dr Lesław Łukawski.

Posiedzenie zakończono ugodą.

Od wpływu pozwu do Sądu do zakończenia postępowania minęło 6 tygodni.